

P7_TA(2010)0186

Förverkligandet av en inre marknad för konsumenter och medborgare

Europaparlamentets resolution av den 20 maj 2010 om förverkligandet av en inre marknad för konsumenter och medborgare (2010/2011(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande till Europeiska rådet ”Europa 2020: en strategi för smart och hållbar tillväxt för alla” (KOM(2010)2020),
- med beaktande av professor Mario Monti rapport till kommissionen om att blåsa nytt liv i den inre marknaden¹,
- med beaktande av kommissionens meddelande ”En agenda för EU-medborgarna – EU ska visa resultat” (KOM(2006)0211),
- med beaktande av kommissionens meddelande om en inre marknad för framtidens Europa (KOM(2007)0724) och kommissionens arbetsdokument ”The single market: review of achievements” (SEK(2007)1521), parlamentets resolution av den 4 september 2007 om översynen av den inre marknaden² och kommissionens arbetsdokument ”The single market review: one year on” (SEK(2008)3064),
- med beaktande av kommissionens meddelanden ”Möjligheter, tillgång och solidaritet: mot en ny samhällsvision för tjugohundratalets Europa” (KOM(2007)0726) och ”Tjänster av allmänt intresse, däribland sociala tjänster av allmänt intresse – ett nytt europeiskt åtagande” (KOM(2007)0725) och parlamentets resolution av den 27 september 2006 om kommissionens vitbok om tjänster av allmänt intresse³,
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 29 juni 2009 om åtgärder för att förbättra den inre marknads funktion⁴ och kommissionens rekommendation av den 12 juli 2004 om införlivande med nationell lagstiftning av direktiv som rör den inre marknaden⁵,
- med beaktande av resultatavlan för den inre marknaden från juli 2009 (SEK(2009)1007) och parlamentets resolutioner av den 9 mars 2010⁶ och den 23 september 2008⁷ om resultatavlan för den inre marknaden,
- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén med titeln ”EU:s strategi för konsumentpolitiken 2007–2013 – Starkare konsumenter, högre välbefinnande för konsumenterna och ett effektivt konsumentskydd” och parlamentets resolution av den 20 maj 2008 om EU:s strategi för konsumentpolitiken 2007–2013⁸,

¹ Kommer enligt planerna att offentliggöras i april 2010.

² EUT C 187 E, 24.7.2008, s. 80.

³ EUT C 306 E, 15.12.2006, s. 277.

⁴ EUT L 176, 7.7.2009, s. 17.

⁵ EUT L 98, 16.4.2005, s. 47.

⁶ Antagna texter, P7_TA(2010)0051.

⁷ EUT C 309 E, 4.12.2008, s. 46.

⁸ EUT C 180 E, 17.7.2008, s. 26.

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 januari 2009 med titeln ”Övervakning av den inre marknads konsekvenser för konsumenten: andra resultatavslutningen för konsumentmarknaderna” (KOM(2009)0025) och kommissionens arbetsdokument ”Second Consumer Markets Scoreboard” (SEK(2009)0076),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 juli 2009 om tillsyn av konsumentregelverket (KOM(2009)0330) och kommissionens rapport av den 2 juli 2009 om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 av den 27 oktober 2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (förordningen om konsumentskyddsarbete) (KOM(2009)0336),
- med beaktande av sin resolution av den 9 mars 2010 om konsumentskydd¹,
- med beaktande av kommissionens meddelande om gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsument i EU (KOM(2009)0557),
- med beaktande av rapporten från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, facksektionen för inre marknaden, produktion och konsumtion, om hindren för EU:s inre marknad 2008²,
- med beaktande av Solvits årsrapport för 2008 om Solvit-nätverkets utveckling och resultat (SEK(2009)0142), kommissionens arbetsdokument av den 8 maj 2008 med titeln ”Action plan on an integrated approach for providing single market assistance services to citizen and business” (SEK(2008)1882) och parlamentets resolution av den 9 mars 2010 om Solvit³,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter, en förordning som syftar till att fastställa en övergripande ram med regler och principer för ackreditering och marknadskontroll,
- med beaktande av artikel 26 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), där det står att ”[d]en inre marknaden ska omfatta ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs i enlighet med bestämmelserna i fördragen”,
- med beaktande av artikel 3.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), där det står att unionen ska verka för ”en social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft där full sysselsättning och sociala framsteg eftersträvas, samt [för] en hög miljöskyddsnivå och en bättre miljö”,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, vilken införlivats i fördragen genom artikel 6 i EU-fördraget,
- med beaktande av artikel 9 i EUF-fördraget, som har följande lydelse: ”Vid fastställandet och genomförandet av sin politik och verksamhet ska unionen beakta de krav som är förknippade med främjandet av hög sysselsättning, garantier för ett fullgott socialt skydd, kampen mot social utestängning samt en hög utbildningsnivå och en hög hälsoskyddsnivå för människor”,

¹ Antagna texter, P7_TA(2010)0046.

² http://www.eesc.europa.eu/smo/news/Obstacles_December-2008.pdf

³ Antagna texter, P7_TA(2010)0047.

- med beaktande av artikel 11 i EUF-fördraget, där det står att ”miljöskyddskraven ska integreras i utformningen och genomförandet av unionens politik och verksamhet, särskilt i syfte att främja en hållbar utveckling”,
- med beaktande av artikel 12 i EUF-fördraget, där det står att ”konsumentskyddskraven ska beaktas när unionens övriga politik och verksamhet utformas och genomförs”,
- med beaktande av artikel 14 i EUF-fördraget och protokoll 26 om tjänster av allmänt (ekonomiskt) intresse,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0132/2010), och av följande skäl:
 - A. Det finns alltför många hinder för de medborgare, konsumenter och små och medelstora företag som vill förflytta sig, köpa, sälja eller handla över gränserna med samma känsla av trygghet och säkerhet som de har i sina egna medlemsstater. Dessa hinder är en följd av att informationen om rättigheter och möjligheter är dålig, att lagstiftningen är fragmenterad, att det saknas lagstiftningsinitiativ inom vissa viktiga områden, att det finns brister i införlivandet, tillämpningen och tillsynen av reglerna och att det saknas samordning och samarbete mellan förvaltningsmyndigheterna.
 - B. Samtidigt har arbetet för att harmonisera lagstiftningen och därmed överbrygga dessa hinder ibland lett till överreglering. Detta har haft en negativ inverkan på merparten av de små och medelstora företagen – särskilt de mikroföretag som inte vill verka på den europeiska marknaden, utan föredrar att fortsätta att vara aktiva lokalt – samt på lokala myndigheter. Därför behövs bättre lagstiftning med en så liten administrativ börda som möjligt.
 - C. Bara en liten andel av arbetstagarna, tjänsteleverantörerna och de yrkesverksamma tar steget att flytta till en annan medlemsstat, bl.a. eftersom det blir för dyrt och komplicerat för dem att göra detta på grund av byråkratin och risken för att förlora socialförsäkringsförmåner.
 - D. Det är ovanligt att företagare och små och medelstora företag säljer sina varor och tjänster utanför hemmamarknaderna. Skälet är att det finns språkbarriärer, oklarheter kring investeringarna, betalningarna och skyldigheterna och att det finns skillnader mellan de rättsliga, administrativa, sociala och kulturella traditionerna i de olika medlemsstaterna.
 - E. Den inre marknaden kan inte behandlas som en isolerad fråga i förhållande till andra övergripande politikområden, särskilt folkhälsan, social- och konsumentskyddet, arbetsrätten, miljön, den hållbara utvecklingen och utrikespolitiken.
 - F. EU:s 2020-strategi bör innehålla realistiska mål om att man senast 2020 ska skapa en grön, kunskapsbaserad social marknadsekonomi och hållbar tillväxt samt skapa arbetstillfällen, bl.a. på miljöområdet. EU:s inre marknad bör vara hörnpelaren i EU:s 2020-strategi, som bör ta itu med utmaningarna att skapa social rättvisa och ekonomisk tillväxt. Strategin bör även vara inriktad på att gynna medborgarna, konsumentskyddet och de små och medelstora företagen.
 - G. Inre marknadsfrågor och internationella handelsfrågor är mer och mer beroende av varandra. Dessutom påverkar de varandra i allt större utsträckning.

- H. Många EU-medborgare vet inte hur de själva konkret gynnas av den inre marknaden, eftersom det finns för lite information om den inre marknaden samtidigt som den information som finns inte förklaras tillräckligt bra.

Allmänna synpunkter

1. Europaparlamentet anser att unionen nu står inför särskilt stora problem när det gäller integreringen av den inre marknaden. Dagens och framtidens utmaningar måste mötas på ett konsekvent, beslutsamt, engagerat och kraftfullt sätt. Dessutom krävs fingertoppskänsla och kunskap om vad som är praktiskt genomförbart samt en anda av samarbete och solidaritet. Parlamentet understryker att kommissionen, när denna åtgärd genomförs, måste visa ett starkt ledarskap och stor initiativförmåga och att det kommer att krävas politisk vilja av rådet, medlemsstaterna och Europaparlamentet.
2. Europaparlamentet betonar att den inre marknaden inte bara är en ekonomisk struktur och att lagstiftningen om den inre marknaden skyddar och bevarar särskilda grundläggande medborgerliga rättigheter, t.ex. säkerhet och integritet. Därför är en smidigt fungerande inre marknad viktig för medborgarna, konsumenterna och de små och medelstora företagen i EU, med tanke på att EU för närvarande står inför många ekonomiska och andra utmaningar.
3. Europaparlamentet medger att det finns ekonomiska, tekniska och lagstiftningsmässiga svagheter i den inre marknaden och euroområdet struktur. Parlamentet poängterar dock att den inre marknaden och euroområdet bäst belyser den sanna innebörden av EU:s ekonomiska integration och enhet och utgör det klart mest synliga resultatet av den europeiska integrationen för EU:s medborgare.
4. Europaparlamentet betonar att den inre marknaden bör vara öppen för nya möjligheter inom forskning och innovation genom att ytterligare främja utvecklingen av varor och tjänster som är inriktade på kunskap och teknik och som utgör drivkraften för den framtida ekonomiska utvecklingen.
5. Europaparlamentet välkomnar och stöder fullt ut kommissionens målsättning att återge en central plats inom den inre marknaden till dem som lever i den och använder den varje dag, samt kommissionens engagemang för att på ett beslutsamt sätt försvara den inre marknaden, vilket man tänker göra genom att fullt ut utnyttja sina genomförandebefogenheter och ta fram en social och ekologisk vision för den inre marknaden utifrån skyldigheterna enligt Lissabonfördraget.

Integrationen av den inre marknaden är inte oåterkallelig

6. Europaparlamentet framhåller att integrationen inom den inre marknaden inte är oåterkallelig och att det inte är självklart att den inre marknaden kommer att bestå.
7. Europaparlamentet är bekymrat över att en återupplivad ekonomisk protektionism på det nationella planet högst sannolikt kan leda till att den inre marknaden splittras. En sådan protektionism måste därför undvikas. Parlamentet är också oroat över att den aktuella ekonomiska och finansiella krisen kan användas som ett skäl till att återuppliva protektionistiska åtgärder i flera medlemsstater. Parlamentet anser att den ekonomiska nedgången i stället kräver en gemensam skyddsmekanism.

8. Europaparlamentet anser att krisen allvarligt har skadat integrationen av den inre marknaden och att de brister och ojämlikheter som hänger samman med medlemsstaternas ekonomiska system har spätt på motståndet och misstron mot den inre marknaden.
9. Europaparlamentet påminner om att politiken för att stävja krisen inte får skada integrationsprocessen på den inre marknaden utan i stället bör utnyttjas till att reformera, befästa och förbättra den inre marknads nuvarande struktur, möjliggöra nya arbetstillfällen inom den gröna ekonomin och återvinna medborgarnas, och i synnerhet konsumenternas och de små och medelstora företagens, förtroende.
10. Europaparlamentet betonar att återupplivandet av den inre marknaden inte helt och hållet får dikteras av den nuvarande ekonomiska nedgången. De insatser som görs måste gå längre än att bara avspegla de viktiga lärdomar som dragits efter krisen.
11. Europaparlamentet understryker att en nystart av den inre marknaden bör uppnå konkreta, mätbara, uppnåeliga och relevanta mål i rätt tid, vilket måste ske med korrekta och effektiva politiska instrument, baserat på de fyra rörelsefriheter som gäller för alla EU-medborgare.
12. Europaparlamentet poängterar att EU:s inre marknad är i akut behov av nya impulser och att det krävs ett starkt ledarskap från EU-institutionernas, särskilt kommissionens, sida och ett politiskt ansvarstagande av medlemsstaterna för att återställa trovärdigheten och förtroendet för den inre marknaden.

Behovet av en gemensam helhetsstrategi för den inre marknaden

13. Europaparlamentet anser att den gamla föreställningen om den inre marknaden bör kompletteras så att den blir mer inkluderande. Alla som deltar i arbetet med att forma och genomföra den inre marknaden måste i högre grad tillämpa en helhetsstrategi där full hänsyn tas till medborgarnas intressen.
14. Europaparlamentet betonar att en starkare, fördjupad och utvidgad inre marknad är av stor vikt för tillväxten och skapandet av arbetstillfällen.
15. Europaparlamentet betonar att den inre marknaden bör ha en central roll när det gäller att uppnå målet om en hållbar social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft inom ramen för den långsiktiga visionen inom EU:s 2020-strategi.
16. Europaparlamentet anser att den inre marknaden är en mycket viktig förutsättning för framgången med EU:s 2020-strategi och föreslår därför att alla strategier och all politik för att återuppliva EU:s inre marknad bör samordnas av EU-institutionerna och grundas på en pragmatisk, omfattande och långtgående uppgörelse som stöds av alla medlemsstater och som framför allt är inriktad på de prioriterade målsättningar som medlemsstaterna kommer att ta verkligt ansvar för och som de kommer att genomföra effektivt på nationell, regional och lokal nivå.
17. Europaparlamentet framhåller att den inre marknaden bör fortsätta att vara till gagn för konsumenterna när det gäller bättre kvalitet, större utbud, överkomliga priser och säkra varor och tjänster.

18. Europaparlamentet efterlyser ett nytt politiskt tänkande med inriktning på medborgarna, konsumenterna och små och medelstora företag för att blåsa nytt liv i EU:s inre marknad. Detta kan åstadkommas genom att man placerar EU-medborgaren i hjärtat av Europeiska unionens politiska arbete.
19. Europaparlamentet påpekar att en förutsättning för ett återupplivande av den inre marknaden är att det effektivt genomförs ett mer ändamålsenligt kontrollsystem och mer dialog, så att medborgarnas och konsumenternas behov vederbörligen beaktas. En fakta- och medborgarbaserad strategi kommer att hjälpa unionen att återvinna folkets förtroende för EU:s inre marknad och på rätt sätt utforma en rad initiativ som ger unionen de konkurrens fördelar den behöver, utan att detta påverkar den sociala dimensionen.
20. Europaparlamentet vidhåller att en meningsfull bedömning av den inre marknadens sociala, konsumentrelaterade, miljömässiga och ekonomiska följder – som bör ingå i alla förslag om den inre marknaden – är av central betydelse för att man ska kunna vinna allmänhetens förtroende. Härigenom kan man även säkerställa en realistisk integrering av sociala och ekonomiska mål samt konsumentskydds- och miljömål.
21. Europaparlamentet anser att avskaffandet av gränserna på den inre marknaden har gett EU:s konkurrenskraft ett ytterligare uppsving i en globaliserad värld.
22. Europaparlamentet understryker att en väl fungerande inre marknad är omöjlig att skilja från den roll som EU bör spela som global ekonomisk aktör. Europeiska unionen måste skydda sin sociala och ekologiska modell genom att se till att dess regler för importerade varor och tjänster efterlevs till punkt och pricka och genom att se till att dessa regler tillämpas, framför allt inom ramen för de multilaterala organen och i synnerhet vid förfaranden för att lösa tvister inom Världshandelsorganisationen.
23. Europaparlamentet betonar att den inre marknaden och den gemensamma valutan har fungerat som ett skydd i EU och minskat de negativa konsekvenserna av finanskrisen för företag och medborgare i EU.

Utmaningar och möjligheter som kan övervägas inom politiken för den inre marknaden

24. Europaparlamentet anser att den största utmaning som unionen står inför är att skapa balans mellan å ena sidan en öppen ekonomi som kan stimulera ekonomisk tillväxt och sysselsättning och på ett integrerat sätt reagera på framtidens stora utmaningar (konkurrenskraft, forskning och utveckling, industripolitik, demografiska utmaningar, miljön, tekniken) och å andra sidan ett ekonomiskt system som också klarar av att skydda konsumenterna och införa de sociala och miljömässiga skyddsmekanismer som medborgarna behöver.
25. Europaparlamentet understryker att tillämpningen av den inre marknadens regler allttjämt är ojämn eftersom marknadens nätverk inte är tillräckligt sammanlänkade. Detta innebär att företag och medborgare måste fortsätta att hantera dagliga svårigheter i samband med sin gränsöverskridande verksamhet, som kan involvera 27 olika rättssystem för en enda transaktion.
26. Europaparlamentet framhåller vikten av att upprätta en grön inre marknad för nya koldioxidsnåla miljötekniker, varor och tjänster genom att ta fram EU-omfattande normer för koldioxidutsläppen. Det måste successivt bli obligatoriskt i hela unionen med tydliga

standarder och en tydlig märkning för energieffektiva produkter. De nuvarande metoderna och normerna bör beaktas vid utvecklingen av nya normer för koldioxidutsläpp. Dessa normer får inte leda till alltför betungande krav, särskilt för små och medelstora företag.

27. Europaparlamentet poängterar att det i den digitala eran är viktigt att unionen till fullo förverkligar den potential och de möjligheter som erbjuds av Internet och e-handeln och spridningen av IKT inom små och medelstora företag och offentliga myndigheter när det gäller att vidareutveckla den inre marknaden och göra den tillgänglig för alla EU-medborgare. Utvecklingen av ny teknik måste ta hänsyn till behovet av att skydda medborgarna, konsumenterna och de små och medelstora företagen och de som befinner sig i de mest utsatta positionerna.
28. Europaparlamentet betonar vikten av att utarbeta nya affärsmodeller där innehavare av upphovsrätter och relaterade rättigheter får rätt ersättning utan att man skapar onödiga begränsningar av tillgången till kreativt innehåll online för konsumenterna.
29. Europaparlamentet stöder kommissionens initiativ att prioritera forskning, kunskap och innovation i alla framtidsstrategier och förväntar sig att tillräckliga medel kommer att anslås i EU:s kommande budgetar för att ta itu med dessa mycket viktiga frågor. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att det är absolut nödvändigt att avsluta behandlingen av frågan om gemenskapspatent. Parlamentet föreslår att kommissionen börjar undersöka hur man kan hitta konkreta riktmärken för att mäta framgångar inom forskning, kunskap och innovation.
30. Europaparlamentet stöder kommissionens insatser för att främja säkerheten för tillverkade varor genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknads kontroll i samband med saluföring av produkter.

Medborgare och konsumenter på den inre marknaden

31. Europaparlamentet är övertygat om att EU-medborgaren har begränsade, obefintliga, oklara eller rentav negativa föreställningar, insikter och kunskaper när det gäller den inre marknaden, delvis på grund av brist på politiskt engagemang och information och en låg medvetenhetsnivå bland allmänheten. Beslutsamma åtgärder måste vidtas för att se till att EU:s politik om den inre marknaden tillgodoser medborgarnas, i synnerhet konsumenternas och de små och medelstora företagens, behov och ger dem konkreta resultat.
32. Europaparlamentet framhåller att EU och dess medlemsstater, för att säkerställa det sociala och ekonomiska stödet och EU-medborgarnas samarbete, aktivt måste främja möjligheterna med den europeiska ekonomiska integrationen och ändra allmänhetens uppfattning om den inre marknaden genom att göra så att folk blir medvetna om och förstår de fördelar som den inre marknaden ger dem och hur de effektivt kan hävda sina rättigheter. Det är därför viktigt att de sektorer som direkt påverkar medborgarnas och konsumenternas behov i det dagliga livet ställs i förgrunden för den inre marknaden.
33. Europaparlamentet anser att några av de mest påfallande problemen för konsumenterna, särskilt inom tjänstesektorn, är 1) tillgång till säkra produkter och tjänster av hög kvalitet, 2) tillgång till tillförlitlig, jämförbar och objektiv information, inklusive prisjämförelser,

3) större rättssäkerhet och tydligare bestämmelser inom avtalsförbindelserna, 4) större betalningssäkerhet, 5) tillgång till tillräckliga och effektiva system för klagomål som inte är alltför kostsamma samt 6) ökad kunskap om och större förtroende för systemet. Det bör vara en prioriterad målsättning att ta itu med dessa problem för att få till stånd snabba resultat.

34. Europaparlamentet anser att medborgarna inte får tillräcklig information om inre marknadslagstiftningen och om tillgången till och genomförandet av deras rättigheter. De relevanta webbplatserna, Solvit och ”kontaktpunkterna” måste organiseras mer effektivt. Det behövs en bättre samordning av och information om sådana initiativ, eftersom de hittills inte har nått sin målgrupp. Parlamentet understryker den roll som kommissionens portal ”Ditt Europa” spelar för att informera både medborgare och företag om olika aspekter på liv, arbete och affärsmöjligheter i Europeiska unionen, och föreslår att de befintliga erbjudandena ska stärkas i stället för att nya kontaktpunkter skapas.
35. Europaparlamentet anser att en ansvarsfull strategi av näringslivet – med respekt för principen om ansvarsfullt företagande, konkurrenslagstiftningen och konsumenternas ekonomiska intressen – kommer att bidra till att ingjuta förtroende hos konsumenterna, vilket är det minsta som krävs om konsumentskyddet ska kunna förbättras.
36. Europaparlamentet anser att initiativ om ekonomisk integration kommer att bli mer lyckosamma om medborgarna övertygas om att deras sociala rättigheter skyddas och får klart för sig att politiken för den inre marknaden kommer att inverka positivt på socialpolitiken.
37. Europaparlamentet beklagar att bara en liten andel medborgare, konsumenter och små och medelstora företag är medvetna om de nuvarande mekanismerna för klagomål och prövning utanför domstol eller vet hur man lämnar in ett klagomål till kommissionen. De nuvarande systemen för problemlösning för medborgare och företag, exempelvis Solvit, måste stärkas i enlighet med parlamentets betänkande om Solvit av den 2 mars 2010 (2009/2138(INI)). Kommissionen uppmanas att ta initiativ till ett påskyndat förfarande om fördragsbrott, om ett ouppklarat Solvit-klagomål avslöjar något som vid första anblicken förefaller vara ett åsidosättande av gemenskapsrätten. Parlamentet beklagar att det fortfarande inte, trots kommissionens rekommendationer, har införts några korrekta mekanismer för alternativ konfliktlösning, och att de mekanismer som införts ännu inte fungerar bra.
38. Europaparlamentet betonar att konsumentorganisationerna har en viktig roll när det gäller att sprida information till EU-konsumenterna om deras rättigheter, stödja konsumenterna vid konsumenttvister samt främja konsumenternas intressen vid utvecklandet av den inre marknaden.

Små och medelstora företag på den inre marknaden

39. Europaparlamentet påpekar att de små och medelstora företagen utgör en viktig del av den europeiska ekonomins ryggrad och att de är särskilt viktiga för att skapa arbetstillfällen och ekonomisk tillväxt, gå över till en grön ekonomi och åstadkomma social sammanhållning i Europa. Att små och medelstora företag deltar aktivt i ett utvidgat EU är en förutsättning för att den inre marknaden ska bli mer innovativ och konkurrenskraftig. Parlamentet betonar att mer måste göras för att förbättra de små och

medelstora företagens tillgång till den inre marknaden för att underlätta deras utveckling och göra det möjligt för dem att utnyttja hela sin entreprenörskapspotential.

40. Europaparlamentet anser att fler av hindren för de små och medelstora företagens tillgång till marknaderna för offentlig upphandling bör avlägsnas för att öka konkurrenskraften på den inre marknaden, inte minst genom att man förenklar kraven på små och medelstora företag i de upphandlande myndigheternas anbudsinfordringar.
41. Europaparlamentet uppmanar framtida gemensamma initiativ av kommissionen och medlemsstaterna som har som mål att 1) stödja småföretag som bedriver gränsöverskridande verksamhet i hela EU, och att 2) i enlighet med proportionalitetsprincipen kraftigt minska de administrativa, finansiella och regelmässiga bördorna, särskilt de administrativa hinder som små och medelstora företag ställs inför, oavsett om dessa företag är verksamma på nationell eller europeisk nivå. I detta avseende uppmanas medlemsstaterna och kommissionen att strikt genomföra och tillämpa principen att tänka småskaligt först, som beskrivs i ”Small Business Act”.
42. Europaparlamentet ber kommissionen att göra mer för att hjälpa små och medelstora företag att överbrygga den språkbarriär som ofta förhindrar dem att bedriva verksamhet i andra medlemsstater än sin egen, genom att erbjuda all information och alla tjänster på den inre marknaden på alla officiella EU-språk.
43. Europaparlamentet står fast vid sitt åtagande att minska s.k. goldplating (dvs. att nationella särbestämmelser hängs på EU-lagar) i den nya inre marknadslagstiftningen och ber medlemsstaterna, och särskilt deras parlament, att fortsätta att bekämpa goldplating vid införandet av EU-lagstiftning, eftersom denna extra börda är särskilt påfrestande för små och medelstora företag.
44. Europaparlamentet håller med om att ett korrekt genomförande av ”Small Business Act” – särskilt när det gäller kommissionens strikta tillämpning av SMF-testet när den föreslår nya lagstiftningsåtgärder för den inre marknaden – och införandet av en Europabolagsordning kommer att vara en garanti för att små och medelstora företag verkligen integreras i ett enhetligt europeiskt system som är relevant och livskraftigt.
45. Europaparlamentet stöder starkt den förordning som styr översättningskraven för det framtida EU-patentet, som slutgiltigt kommer att göra EU-patentet till verklighet och stärka EU som drivkraft för innovation och konkurrens i världen. Parlamentet stöder vidare gemenskapens översyn av systemet för gemenskapsvarumärken för att uppnå högre kvalitet och bättre framtidsutsikter för detta system.
46. Europaparlamentet påpekar att det största problemet för små och medelstora företag i ekonomiska kristider är deras tillgång till finansiering. Det är beklagligt att ett stort problem har uppstått för små och medelstora företag när det gäller tillgången till finansiering, till följd av att stora banker har försvunnit från landsbygden och glesbefolkade eller ekonomiskt svaga områden. Parlamentet välkomnar den viktiga roll som sparbanker och olika kooperativa rörelser kan spela när det gäller att finansiera den regionala ekonomin och gläds åt att de, genom att främja etiska och sociala projekt, kan bidra till den sociala marknadsekonomin.
47. Europaparlamentet håller med om att det förfarande för meddelanden som infördes genom direktiv 98/34/EG är ett mycket effektivt redskap för att å ena sidan förbättra den

nationella lagstiftningen och å andra sidan undvika hinder på den inre marknaden, särskilt för små och medelstora företag. Kommissionen bör stärka mekanismen genom att inleda ett snabbförfarande för fördragsbrott om en medlemsstat inte följer ett detaljerat yttrande från kommissionen eller inte reagerar på ett detaljerat yttrande från en medlemsstat.

48. Europaparlamentet anser att olikartad ekonomisk och social politik om exempelvis budget, skatt, utbildning och forskning måste samordnas på EU-nivå.

Egenansvar och genomförande av inre marknadslagstiftning samt bättre lagstiftning

49. Europaparlamentet påpekar att subsidiaritetsprincipen innebär att en stor del av det administrativa och rättsliga ansvaret för den inre marknaden ligger på medlemsstaterna och, i förekommande fall, deras regionala och lokala myndigheter. Medlemsstaterna måste därför, tillsammans med andra EU-institutioner, ta verkligt ansvar för EU:s inre marknad och förvaltningen av den.
50. Europaparlamentet påpekar att resultattavlorna för den inre marknaden och konsumentmarknaden tydligt visar att medlemsstaterna fortfarande inte uppnår sina mål när det gäller att korrekt införliva, tillämpa och genomföra lagstiftningen för den inre marknaden och att det finns en eftersläpning i införlivandet av EU:s lagar, vilket undergräver de lika villkor som är nödvändiga för en korrekt fungerande inre marknad, särskilt inom tjänstesektorn.
51. Europaparlamentet konstaterar att den successiva fragmenteringen av reglerna och det inkonsekventa genomförandet av lagstiftningen i EU i allt högre grad skadar fullbordandet av den inre marknaden. EU har fortfarande inte antagit några internt konsekventa politiska beslut för att avlägsna direkta och indirekta hinder för en korrekt fungerande inre marknad.
52. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ om bättre lagstiftning som gör att reglerna blir mer ändamålsenliga och att de enklare kan tillämpas på rätt sätt av medlemsstaterna. Kommissionen uppmanas att fortsätta att ge impulser på detta område, eftersom ett snabbt genomförande av denna strategi i hög grad skulle bidra till att blåsa nytt liv i den inre marknaden.
53. Europaparlamentet noterar det nya begreppet ”smart lagstiftning”, som infördes genom kommissionens meddelande om EU 2020-strategin.

Eftersträvade resultat

Starkare institutionell roll vid utarbetandet och genomförandet av bestämmelser om den inre marknaden

54. Europaparlamentet föreslår att kommissionen – för att förbättra införlivandet, tillämpningen och tillsynen av lagstiftningen om den inre marknaden – skapar partnerskap med alla de aktörer som deltar i arbetet med att utforma och genomföra denna lagstiftning och se till att den efterlevs. Detta bör ske med hjälp av nya mekanismer, t.ex. det föreslagna årliga forumet för den inre marknaden.

55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa ett korrekt genomförande och införlivande genom en mer systematisk och oberoende övervakning, så att överträdelseförfarandena påskyndas och förenklas. Om arbetet med att lösa överträdelseförfaranden försenas kommer detta att skada medborgarnas intressen på den inre marknaden.
56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram andra metoder, utöver formella överträdelseförfaranden, för att förbättra införlivandet och genomförandet av bestämmelserna om den inre marknaden. I detta sammanhang uppmanas kommissionen att överväga att införa innovativa mekanismer, t.ex. det förfarande för inbördes utvärdering som anges i tjänstedirektivet, för att främja sakkunnig bedömning och egenansvar hos medlemsstaterna samt förbättra informella problemlösningsmekanismer som Solvit och projektet EU-Pilot, vilket skulle medföra betydande fördelar för medborgarna, som varje dag tampas med problem på den inre marknaden.
57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fästa större uppmärksamhet vid den systematiska utvärderingen och förenklingen av gällande lagstiftning för den inre marknaden genom att, där det är möjligt, minska onödig byråkrati, vilket kommer att vara till gagn för både medborgare och företag.
58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa en korrekt samordning och att samarbeta med parlamentet och medlemsstaterna samt med de största handelspartnerna och näringslivs- och konsumentorganisationerna vid övervakning av varumarknaden och gränsöverskridande kontroller av efterlevnaden av konsumentskyddslagstiftningen. Kommissionen uppmanas också att effektivare informera de europeiska konsumenterna och medborgarna.
59. Europaparlamentet rekommenderar att kommissionen genomför en självständig studie för att identifiera de 20 största inre marknadsrelaterade källor till missnöje och frustration som medborgarna stöter på varje dag, särskilt på arbetsmarknaden, i samband med e-handel, gränsöverskridande läkarvård, inköp och hyra av fordon, pensionsöverföringar, ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer, vårdnad av barn, adoption samt underhåll och bidrag.
60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att verka för att det införs en bättre mekanism för översyn av hur reglerna för den inre marknaden tillämpas i praktiken på alla myndighetsnivåer i de olika medlemsstaterna och av hur medborgare och företag ges möjlighet att utöva sina rättigheter på den inre marknaden.
61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge mer stöd till medlemsstaterna och, i förekommande fall, deras regionala och lokala myndigheter, så att en korrekt efterlevnad av EU:s normer underlättas. EU-institutionerna som helhet måste skärpa reglerna och uppmuntra medlemsstaterna att se till att lagarna införlivas på ett korrekt sätt och i god tid, så att samma regler tillämpas i hela unionen.
62. Europaparlamentet efterlyser en förstärkning av parlamentets roll vid tillämpningen, tillsynen och övervakningen av lagstiftningen om den inre marknaden. Den förstärkta roll som Europaparlamentet och de nationella parlamenten får genom Lissabonfördraget måste medföra bättre synergieffekter mellan de båda parlamentariska nivåerna.

63. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa en bättre samordning och ett bättre utbyte av bästa praxis på den inre marknaden, särskilt genom informationssystemet för den inre marknaden och utbildning av specialister på inre marknads- och konsumentskyddsfrågor på nationell, regional och lokal nivå.
64. Europaparlamentet är angeläget om att kommissionen säkerställer följande: en oberoende kvalitetskontroll av lagstiftningsförslag; antagande av förhands- och efterhandsmekanismer för att granska lagstiftningens effektivitet; användning av riktmärkning mot bästa internationella praxis; användning av bedömningar av överensstämmelse för att mäta de sociala, miljömässiga och ekonomiska konsekvenserna på både EU-nivå och nationell nivå.

Åtgärder som behövs för att mer effektivt informera medborgarna och de små och medelstora företagen och stärka deras ställning på den inre marknaden

65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta fram en riktad kommunikationsstrategi som är inriktad på de dagliga problem som medborgarna stöter på när de bosätter sig och tar anställning i en annan medlemsstat, särskilt när de genomför gränsöverskridande transaktioner, reser, köper eller säljer över gränserna. Strategin bör även fokusera på de sociala normer och hälsovårdsn timer samt konsument- och miljöskyddsstandarder som medborgarna kan förlita sig på. Denna kommunikationsstrategi bör uttryckligen innehålla problemlösningsmetoder såsom Solvit.
66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka sina insatser för att se till att de produktstandarder som tillämpas på den inre marknaden blir den främsta globala standarden, vilket kommer att garantera lika villkor för företag i EU, särskilt små och medelstora företag, som vill verka utanför den inre marknaden.
67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, vid planeringen av sin årliga verksamhet, prioritera ”konsumentvänlig” inre marknads lagstiftning som positivt inverkar på EU-medborgarnas vardag. Dessa prioriteringar måste kompletteras med lämpliga informationskampanjer för att göra medborgarna mer positivt inställda till den inre marknaden.
68. Europaparlamentet påpekar att det vid sidan av de symboliska åtgärder av typen ”reklamkampanjer” som genomförs av EU-institutionerna eller av medlemsstaterna kan vara lämpligt att genomföra decentraliserade PR-åtgärder som på ett bättre sätt involverar de lokala aktörerna och de nationella, regionala och lokala medierna (med särskild betoning på de lokala medierna). Dessa åtgärder bör vara mer inriktade på de problem som medborgarna möter varje dag på den inre marknaden (till exempel bankkostnader i en annan medlemsstat, undersökning av möjligheter att byta operatör, jämförande undersökning av telefonkostnader).
69. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet genomföra undersökningar om förhållandet mellan den inre marknaden och de vanliga EU-medborgarna. Undersökningarna bör särskilt inriktas på de kostnader och fördelar som detta förhållande medför, samt de dagliga problem som medborgarna kan stöta på.
70. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att med stöd av kommissionen förbättra kapaciteten i problemlösningsmekanismerna, särskilt Solvit, genom att tilldela mer pengar

och personal och se över deras mandat för att försäkra sig om att mekanismerna effektivt kan hantera de många olika problem som medborgarna och företagen stöter på. Kommissionen uppmanas att prioritera att slutföra projektet ”Stödtjänster för inre marknadsfrågor”, så att medborgarna och företagen får enkel tillgång till välbehövlig information och vägledning och hittar lösningar på de problem som de stöter på.

71. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att genom informationskampanjer och strängare kontroller fortsätta och utöka sina insatser för att öka medborgarnas förtroende för CE-märket, som är ett centralt verktyg för att garantera konsumenträttigheter och kvalitetsstandarder på den inre marknaden.
72. Europaparlamentet lyfter fram den viktiga roll som Enterprise Europe Network spelar för att hjälpa små och medelstora företag att utnyttja möjligheterna med den inre marknaden. Byråkratiska skyldigheter binder upp värdefulla resurser och förhindrar därmed en starkare inriktning på den centrala uppgiften för Enterprise Europe Network, som är att tillhandahålla anpassat stöd för små och medelstora företag. I detta sammanhang uppmanas kommissionen att i högre grad utnyttja Enterprise Europe Network för riktad informations spridning och att minska byråkratin för de partnerorganisationer som är anslutna till nätverket.

Strategiska rapporter och förslag

73. Europaparlamentet föreslår för kommissionen att strategin för den inre marknaden ska omfatta fyra huvudsakliga etapper: Den första ska innehålla en utvärdering eller ”hälsokontroll” av den nuvarande situationen och bedöma omfattningen av de snedvridningar och problem som de olika aktörerna på den inre marknaden har drabbats av, framför allt som en följd av krisen. Den andra ska medföra att det sätts en konsolideringsprocess där man reder upp oklarheter. Den tredje ska leda till att den inre marknaden utvecklas och förbättras. Den fjärde ska koncentreras på den långsiktiga marknadsvisionen (EU:s 2020-strategi).
74. Europaparlamentet anser att såväl finansiella tjänster som tillgång till finansiering måste ingå i framtidsstrategin EU 2020.
75. Europaparlamentet föreslår att kommissionen i det första skedet av den ovannämnda hälsokontrollen genomför en finansiell revision av EU-budgeten. En av prioriteringarna bör vara att anslå mer medel till investeringar i utbildning, innovation och forskning. Medlemsstaterna uppmanas att tillämpa samma prioriteringar i sina budgetutgifter.
76. Europaparlamentet anser att kommissionen, för att skapa en effektiv inre marknad, måste sätta upp tydliga politiska prioriteringar genom att anta en inre marknads lag (“Single Market Act”), som bör omfatta både lagstiftningsinitiativ och andra initiativ som syftar till att skapa en grön och social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft.
77. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att presentera inre marknads lagen senast i maj 2011 – dvs. i god tid före 20-årsdagen för 1992 års program för den inre marknaden – och att ställa medborgarna, konsumenterna och de små och medelstora företagen i förgrunden för den inre marknaden. Denna lag bör betraktas som en framtidsplan som

visar hur man kan få till stånd en kunskapsbaserad, starkt konkurrenskraftig, social, miljövänlig och grön marknadsekonomi som även på ett trovärdigt sätt säkerställer lika villkor.

78. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i inre marknadslagen införliva särskilda åtgärder som syftar till men inte är begränsade till att
 - ställa de konsumentskydds krav som avses i artikel 12 i EUF-fördraget och den socialpolitik som bygger på artikel 9 i EUF-fördraget i förgrunden för den inre marknaden,
 - göra den inre marknaden framtidsanpassad genom att förbättra konsumenternas och de små och medelstora företagens tillgång till e-handel och digitala marknader,
 - stödja inrättandet av en hållbar inre marknad utifrån artikel 11 i EUF-fördraget genom utveckling av en inkluderande, koldioxidsnål, grön och kunskapsbaserad ekonomi, inklusive åtgärder för att främja innovation av renare teknik,
 - säkerställa skyddet av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse på grundval av artikel 14 i EUF-fördraget och protokoll 26,
 - dra upp en strategi för bättre information om de sociala fördelarna med den inre marknaden.
79. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, vid utarbetandet av inre marknadslagen, beakta de olika EU-institutionernas överläggningar och rapporter (EU 2020, rapporter från Monti och Gonzales, IMCO-betänkanden, etc.) och att inleda ytterligare ett långtgående offentligt samråd. Syftet bör vara att lägga fram ett samordnat politiskt förslag om en mer sammanhållen och livskraftig inre marknad.
80. Europaparlamentet anser att det bör genomföras en analys av hur konsumentintresset kan införlivas i lämplig EU-politik, så att konsumentskyddet automatiskt kan bli ett inslag vid utarbetandet av lämpliga EU-rättsakter.
81. Europaparlamentet vidhåller att tjänstedirektivet är viktigt för att komplettera den inre marknaden och att det har en potentiellt mycket stor roll när det gäller att ge fördelar för konsumenterna och de små och medelstora företagen. Ett lyckat genomförande av denna lagstiftning kräver ett fast politiskt åtagande och stöd från alla aktörer på europeisk, nationell och lokal nivå. Kommissionen uppmanas att efter genomförandefasen utvärdera tjänstedirektivet för att kunna fastställa om det har uppnått sitt huvudsakliga mål. Det är angeläget att tydligare involvera Europaparlamentet i detta arbete och att upprätthålla balansen mellan behovet av att förbättra den inre marknaden inom tjänstesektorn och samtidigt säkerställa en hög nivå i fråga om socialt skydd.
82. Europaparlamentet anser att ett korrekt genomförande av lagstiftningen om den inre marknaden (t.ex. direktivet om yrkeskvalifikationer, tjänstedirektivet och förordningen om marknadsövervakning) även fortsättningsvis bör stå högt på dagordningen för den nya kommissionen.
83. Europaparlamentet konstaterar att de prövningsmekanismer som finns i unionen har gett begränsade resultat. Kommissionen uppmanas därför att lägga fram ett

lagstiftningsförslag för att senast i maj 2011 säkerställa genomförandet av ett kollektivt system för prövning som är billigt, snabbt och tillgängligt i hela EU.

84. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att anta en ”stadga för EU-medborgarna” som omfattar de olika aspekterna av rätten att leva och arbeta var som helst i EU. Denna rättighet måste enkelt kunna utnyttjas av alla EU-medborgare. Parlamentet understryker att det fortfarande finns vissa arbetsmarknadsrestriktioner på den inre marknaden för arbetstagare från de nya medlemsstaterna. Medlemsstaterna uppmanas att överväga att slopa de nuvarande restriktionerna, med hänsyn till alla de positiva och negativa effekterna av att öppna upp de nationella marknaderna.
85. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att under parlamentets nuvarande valperiod förelägga parlamentet och rådet ett förslag till förordning om en europeisk stadga för ömsesidiga bolag och föreningar.
86. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta de åtgärder som krävs för att i god tid föreslå en genomförbarhetsstudie och ett samråd i syfte att införa en EU-stadga för ömsesidiga bolag.
87. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att närmare fokusera på marknadsövervakning, särskilt när det gäller finansiella tjänster, försäkringar, telefoni, banktjänster och allmännyttiga tjänster, och anser att en effektiv övervakning av marknaderna kommer att stärka den rättvisa konkurrensen och göra att de blir effektivare, vilket skulle gagna både ekonomin och konsumenterna.
88. Europaparlamentet anser att kvaliteten på konsumentskyddet måste förbättras avsevärt inom området för finansiella tjänster, särskilt när det gäller tillsynen och övervakningen.
89. Europaparlamentet påpekar att en fortsatt hållbar utveckling av den inre marknaden är beroende av att 1) kommissionen fortsätter att stödja alla de marknadsinitiativ som krävs för att stimulera och kraftigt förbättra EU:s ställning och konkurrenskraft på den globala marknaden, 2) det antas ett övergripande system som säkerställer att den inre marknaden verkligen skapar resultat för alla aktörer, och inte minst att 3) den inre marknaden också når medborgarna.

o

o o

90. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.